

پخش: همگانی
۱۲ مارچ ۲۰۲۱

مجمع عمومی
شورای امنیت

متن اصلی: انگلیسی

شورای امنیت
سال هفتاد و ششم

مجمع عمومی
نشست هفتاد و پنجم
موضوع اجندا: ۳۹
وضعیت افغانستان

وضعیت در افغانستان و تأثیرات آن بر صلح و امنیت جهانی

گزارش سرمنشی عمومی

۱. مقدمه

۱. این گزارش به تأسی از قطعنامه ۶۸/۱۱ مجمع عمومی و قطعنامه ۲۵۴۳ (۲۰۲۰) شورای امنیت ترتیب شده که طی آن از سرمنشی خواسته شده تا هر سه ماه در مورد انکشافات در افغانستان گزارش بدهد.
۲. این گزارش اطلاعات تازه‌ی را در رابطه به فعالیت‌های ملل متحد در افغانستان به شمول اقدامات سیاسی، بشردوستانه، توسعه‌ی و حقوق بشری از زمان گزارش قبلی (A/75/634-S/2020/1182) مورخ ۹ دسامبر ۲۰۲۰ فراهم می‌نماید.

۲. انکشافات مرتبط

۳. تشکیل حکومت به پیش رفت چنانچه ولسی جرگه (مجلس نمایندگان) به نامزد وزیران که از سوی رئیس‌جمهور اشرف غنی معرفی شده بود، رای اعتماد دادند. گفتگوهای صلح افغانستان در دوحه شاهد توافق روی طرزالعمل و آغاز بحث طبق آجندا بود و هیئت مذاکره‌کننده جمهوری اسلامی افغانستان اکنون دارای کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی که جدیداً به رهبری عبدالله عبدالله ایجاد شده است، می‌باشد. ایالات متحده آمریکا تعداد نیروهایش در افغانستان را الی اواسط جنوری ۲۰۲۱ به ۲۵۰۰ تن کاهش داد. رویدادهای

امنیتی در سال ۲۰۲۰ به بلندترین سطح رسید و درب برگزیده تعداد فزاینده‌ی قتل‌های هدفمند می‌باشد که این امر میزان تلفات افراد ملکی را بیشتر ساخت. دولت افغانستان کماکان برای ترویج اجماع منطوقی در مورد صلح و مصالحه میان افغانان، همکاری‌های اقتصادی و اتصال تلاش کرد. نیازمندی‌های بشردوستانه به بلندترین سطح رسید که خشونت‌های جاری، حوادث طبیعی و میزان بلند ناامنی غذائی عامل آن بوده و شیوع ویروس کرونا (کووید-۱۹) به این نیازمندی‌ها افزود.

الف. انکشافات سیاسی

۴. روند تشکیل حکومت به شمول تلاش‌ها برای جابجائی فعالین مخالف سیاسی ادامه یافت. از ۱۶ نومبر الی ۲ دسمبر ۲۰۲۰، ولسی جرگه شش جلسه استماعیه و سه جلسه برای رای اعتماد به ۲۳ نامزد وزیر و سه تن دیگر که به تاریخ ۲۱ اکتوبر از سوی آقای غنی به اساس توافقنامه مورخ ۱۷ می ۲۰۲۰ با آقای عبدالله، معرفی شده بود را دایر کرد. از مجموع ۲۳ تن، ۱۹ تن (به شمول ۲ خانم) رای اعتماد به دست آوردند در حالیکه نامزدان (به شمول ۲ زن) که برای وزارت امور زنان، وزارت معارف، وزارت اطلاعات و فرهنگ، وزارت احیاء و انکشاف دهات، و ریاست بانک مرکزی پیشنهاد شده بودند، رد شدند. متعاقباً، رئیس جمهور دو وزیر تأیید شده را عزل کرد: به تاریخ ۳۱ دسمبر ۲۰۲۰، وزیر صحت عامه پس از دستگیری تعدادی از افراد وابسته به وی به اتهام فساد، عزل شد و وزیر مالیه به تاریخ ۱۹ جنوری ۲۰۲۱ به دلیل آنچه که سرپیچی از رعایت احکام قانون اساسی گفته شد، عزل گردید و رئیس جمهور سرپرست وزیران را به عوض آنها گماشت. برعلاوه، آقای غنی وزیر دولت در امور شهداء و معلولین را تعیین کرد و واحد حقوقی ریاست جمهوری برای تجارت بین المللی و معاهدات و توافقنامه‌های اقتصادی، شورای عالی عواید، اداره ملی غذا و دوا، و اداره تنظیم انرژی را ایجاد نمود.

۵. پارلمان نظارت از تخصیص و مصارف بودجه را بیشتر ساخت. به تاریخ ۹ دسمبر، وزارت مالیه طرح نخست بودجه ملی برای سال مالی ۱۴۰۰ (۲۰۲۱) را که دو سوم آن به مصارف عملیاتی و یک سوم آن به مصارف انکشافی تخصیص داده شده بود، به پارلمان سپرد. ولسی جرگه طرح بودجه را مسترد کرده و خواهان همسان سازی معاشات کارمندان خدمات ملکی و توازن در تخصیص بودجه انکشافی برای ولایات و سکتور‌ها شد. به تاریخ ۴ فبروری ۲۰۲۱، وزارت مالیه طرح سوم را توأم با تعدیلات ارائه کرد.

۶. در دسمبر و جنوری، والیان جدید برای ولایت‌های بغلان، سرپل، کندهار، جوزجان و لوگر گماشته شد. از تحلیف رئیس جمهور در مارچ ۲۰۲۰ بدینسو، از مجموع ۳۴ والی، برای ۲۶ ولایت والیان جدید تعیین شده است. به تاریخ ۶ دسمبر، ۹ زن به عنوان معاون دوم والی در امور اجتماعی و اقتصادی در ولایت‌های بغلان، غزنی، لغمان، لوگر، کاپیسا، کتر، نیمروز، نورستان و زابل گماشته شدند. از مجموع ۳۴ معاون دوم والی، ۱۵ پست که برای زنان در نظر گرفته شده بود، اشغال شده است.

۷. تلاش‌ها برای اصلاحات انتخاباتی به منظور آمادگی‌ها برای انتخابات شورا‌های ولایتی، ولسوالی و شهرداری که شامل توافقنامه‌ی مورخ ۱۷ می ۲۰۲۰ میان آقای غنی و آقای عبدالله می‌باشد، بطی پیش می‌رود. به تاریخ ۱۵ دسمبر، هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) و برنامه انکشافی ملل متحد (یوان دی پی) که دو نهاد تنظیم‌کننده انتخابات می‌باشند، سند تمدید پروژه حمایت ملل متحد از انتخابات را امضاء کردند که به این اساس متحد به ارائه مساعدت‌های تخنیکی الی ختم دسمبر ۲۰۲۱ ادامه خواهد داد. رئیس جمهور

غنی و دو معاونش به تاریخ ۱۷ و ۱۹ جنوری با کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون سمع شکایات انتخاباتی ملاقات کرد و تدویر انتخابات عقب افتاده‌ای ولسی جرگه در ولایت غزنی و همچنان انتخابات شورا‌های ولایتی، ولسوالی و شهرداری را مورد بحث قرار داد. نهاد‌های تنظیم‌کننده انتخابات آمادگی خود برای تدویر انتخابات در اکتوبر ۲۰۲۱ را مشروط به موجودیت امنیت، بودجه و پرسونل ابراز کردند. نهاد‌های داخلی ناظر بر انتخابات به شمول بنیاد انتخابات شفاف افغانستان (تیفا) و موسسه انتخابات آزاد و عادلانه افغانستان (فیفا) در مورد عملی بودن تدویر انتخابات در ماه اکتوبر ابراز شک و تردید کردند. به تاریخ ۲۰ جنوری، نهاد‌های دایرکننده انتخابات نشست ملی انتخابات پیرامون تعدیلات پیشنهادی برای قانون انتخابات، را دایر کردند. به تاریخ ۳ فبروری، کمیسیون مستقل انتخابات مسوده تعدیلات را برای تبصره عمومی نشر کرد.

۸. مذاکرات صلح افغانستان شاهد تدویر جلسات دوامدار میان هیئت‌های مذاکره‌کننده‌ی جمهوری اسلامی افغانستان و طالبان در دوحه بود. توافق روی طرزالعمل به تاریخ ۲ دسمبر اعلان شد و بحث‌های ابتدائی روی موضوعات آجندا به تاریخ ۵ و ۷ دسمبر آغاز گردید. طرزالعمل شامل تعریف اصول مذاکره شده در حالیکه آجندای پیشنهادی در برگیرنده حکومتداری، امنیت، حقوق بشر و قربانیان جنگ می‌گردد. هیئت‌های مذاکره‌کننده به تاریخ ۱۲ دسمبر تعطیل سه هفته‌ای را اعلان کردند. هیئت‌های مذاکره‌کننده به تاریخ ۹ و ۱۰ جنوری در سطح گروه‌های تماس به تاریخ ۱۷ جنوری در سطح رهبری ملاقات کردند و بعد از آن هیچ نشست دیگر برگزار نشد.

۹. در کابل، ساختارهای صلح که در توافقنامه سیاسی تصریح شده بود، کماکان شکل می‌گرفت. به تاریخ ۵ دسمبر، کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی نخستین نشست خود را دایر کرد. به تاریخ ۱۷ دسمبر، شورای عالی، وزارت امور خارجه و وزارت دولت در امور صلح جلسات ماهانه خود را با همکاران بین‌المللی و منطقوی به منظور بحث روی روند صلح برگزار نمودند. به تاریخ ۹ جنوری، کمیته رهبری رهنمودها برای هیئت مذاکره‌کننده جمهوری اسلامی افغانستان را تدوین کرد. شورای عالی ۱۳ کمیسیون را به منظور کار روی موضوعات مشخص مربوط به روند صلح با شامل ساختن جامعه مدنی و ناظرین بین‌المللی، ایجاد کرد. به تاریخ ۲ فبروری، کمیسیون امور زنان نشست افتتاحیه خود را دایر نمود. از مجموع ۴۶ عضو این کمیته، ۹ تن آن را زنان تشکیل می‌دهد.

۱۰. در جریان تعطیلات سه هفته‌ای در مذاکرات، اعضای هیئت مذاکره‌کننده جمهوری اسلامی افغانستان با آقای غنی و کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی، نمایندگان جامعه مدنی و سایر جناح‌های ذیدخل ملاقات کردند. از ۱۶ الی ۱۸ دسمبر، هیئت طالبان به رهبری ملا عبدالغنی برادر، معاون این گروه و با حضور شیخ عبدالحکیم، رئیس هیئت مذاکره‌کننده طالبان از پاکستان دیدن کرده و با عمران خان، نخست‌وزیر؛ محمود قریشی، وزیر امور خارجه؛ و سایر مقامات پاکستان ملاقات نمودند. به تاریخ ۲۴ و ۲۵ دسمبر، یوسف کاله، معاون رئیس جمهور اسبق اندونیزیا از کابل دیدن کرده و با هیئت مذاکره‌کننده جمهوری اسلامی افغانستان ملاقات نمود تا روند صلح را مورد بحث قرار داده و حمایت اندونیزیا را اعلان کرد و این موضوع به تاریخ ۲۳ جنوری در دوحه یکبار دیگر به طالبان اذعان گردید.

۱۱. در جریان دو هفته نخست جنوری ۲۰۲۱، زلمی خلیلزاد، فرستاده خاص ایالات متحده برای صلح افغانستان نشست های متعدد را در کابل و دوحه دایر کرد و خواهان پیشرفت های ملموس در روند مذاکرات و کاهش خشونت ها یا آتش بس شد. به تاریخ ۱۵ جنوری، ایالات متحده اعلان کرد که تعداد عساکر نظامی این کشور در افغانستان به ۲۵۰۰ تن کاهش یافته است. به تاریخ ۲۲ جنوری، جیک سولیوان، مشاور امنیت ملی ایالات متحده اعلان نمود که ایالات متحده توافقنامه این کشور با طالبان را که در ماه فبروری ۲۰۲۰ امضاء شد، مورد بازنگری قرار می دهد تا مشخص گردد که آیا طالبان به تعهدات خویش پابند بوده اند.

۱۲. از ۲۶ جنوری الی ۱ فبروری، هیئت طالبان از جمهوری اسلامی ایران دیدن کرد و با جواد ظریف، وزیر امور خارجه و علی شمخانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی ملاقات کرد. از ۱ الی ۴ فبروری، ابراهیم طاهریان، فرستاده ویژه جمهوری اسلامی ایران برای افغانستان، از کابل دیدن کرد تا نتایج سفر طالبان را با مقامات افغانی مورد بحث قرار دهد. به تاریخ ۲۸ و ۲۹ جنوری، یک هیئت طالبان به فدراتیف روسیه سفر نموده و با ضمیر کابلوف، فرستاده خاص رئیس جمهور روسیه برای افغانستان، ملاقت کرد. به تاریخ ۵ فبروری، یک هیئت طالبان به منظور نشست با راشد میریدوف، وزیر خارجه و سایر مقامات ازبکستان، به این کشور سفر کرد. طالبان علناً از ایالات متحده خواست تا توافقنامه‌ی را که در فبروری ۲۰۲۰ امضاء کرده، به شمول جدول زمانی برای خروج نیروهای نظامی بین المللی الی ۱ می ۲۰۲۱ را رعایت کند و ادعا کردند که به تعهدات خود پابند می باشند.

۱۳. به تاریخ ۱۱ فبروری، رئیس عمومی سازمان همکاری های اسلامی اعلامیه‌ای را نشر کرد و در آن افزایش خشونت ها به شمول قتل های هدفمند در افغانستان را تقبیح کرده، و از تمامی طرف ها خواست تا روی تلاش های صلح تمرکز نمایند. به تاریخ ۱۷ و ۱۸ فبروری، زواری دفاع کشور های عضو سازمان پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو) با هم ملاقات کرده از جمله سایر موارد، وضعیت افغانستان را نیز مورد بحث قرار دادند. ینس ستولتنبرگ، سرمنشی ناتو، طی یک اعلامیه اظهار داشت که وزرای دفاع ناتو فیصله کردند که تصمیم نهائی در مورد آینده‌ی حضور ناتو در افغانستان را برای رایزنی های بیشتر قبل از ضرب الاجل ۱ می ۲۰۲۱ به تعویق بیاورند. در این اعلامیه، ناتو از روند صلح حمایت قوی نموده و به تداوم تعهد این پیمان در چوکات ماموریت حمایت قاطع مبنی بر آموزش و تمویل نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان تاکید شده است.

۱۴. اشتراک جامعه مدنی در روند صلح ادامه یافت. از ۱۵ الی ۲۰ نومبر، رهبران زن افغانستان در یک نشست صلح در دوی امارات متحده عربی اشتراک کرده و پیشنهادات شان را به هیئت های مذاکره کننده هر دو طرف ارائه نمودند. به تاریخ ۱ فبروری، اعضای زن هیئت مذاکره کننده جمهوری اسلامی افغانستان در یک بحث مجازی با نمایندگان زن ۱۶ ولایت در مورد نگرانی ها پیرامون مذاکرات صلح اشتراک نمودند. به تاریخ ۴ فبروری، موسسه زنان و مطالعات صلح که یک موسسه غیر دولتی بوده و در کابل موقعیت دارد، گفتگوی مجازی را میان هیئت مذاکره کننده جمهوری اسلامی افغانستان و فعالین جامعه مدنی در ۳۴ ولایت دایر کرد. اشتراک کنندگان نگرانی شان را در مورد ادامه خشونت ها، عدم پیشرفت در مذاکرات و حفظ حقوق زنان ابراز نمودند. به تاریخ ۴ فبروری، شبکه زنان افغان یک بار دیگر خواهان حضور معنی دار زنان در روند صلح شد. از نومبر الی جنوری، نشست های متعدد به مناسبت روز جهانی باز با حمایت یوناما و دفتر ملل متحد برای تساوی جنسیت و تقویت زنان (دفتر ملل متحد برای زنان) در سراسر کشور برگزار شد که روی حضور زنان در گفتگو های صلح متمرکز بود.

۱۵. شبکه های زنان کماکان صدای خود را برای آتش بس بلند کردند. به تاریخ ۶ فبروری، یک سخنگوی طالبان در نشست میزگرد مجازی در مورد نقش زنان افغان در روند صلح اشتراک کرده و با این استدلال که زنان در جنگ اشتراک نداشتند، عدم حضور آنها در ترکیب هیئت مذاکره کننده طالبان را توجیه کرد. پس از این مباحثه، به تاریخ ۷ فبروری، ۱۵ موسسه جامعه مدنی و نهاد های رسانه ای افغانستان یک کنسورسیوم ملی را تحت نام ابتکار زنان برای صلح و امنیت تشکیل دادند که هدف آن حصول اطمینان از حضور معنی دار زنان در روند صلح بود.

۱۶. یوناما به تطبیق ۱۴ برنامه محلی در مورد صلح ادامه داد چنانچه ۵ برنامه جدید در دسامبر ۲۰۲۰ روی دست گرفته شد. این برنامه ها نمایندگان جوانان را در ولایت های بدخشان، بغلان، بلخ، فاریاب، کابل، ننگرهار، پکتیا و سمنگان، زنان و علمای دینی را از ولایات بلخ، بغلان و بدخشان، و جوانان و بزرگان قومی را از ولایت کندهار در چهارچوب یک برنامه ی دراز مدت برای اشتراک بزرگان محلی تمام ولایت های جنوبی در سراسر کشور، گرد هم جمع کرد؛ این برنامه ها روی حل و فصل محلی منازعات و روند صلح متمرکز بود.

ب. امنیت

۱۷. وضعیت امنیتی در سال ۲۰۲۰ وخیم تر شد چنانچه در این جریان ملل متحد ۲۵۱۸۰ رویداد امنیتی را ثبت کرد که ۱۰ درصد افزایش را در مقایسه با سال ۲۰۱۹ که طی آن ۲۲۸۳۲ رویداد امنیتی ثبت شده بود، را نشان می دهد. این بیشترین میزان [رویدادهای امنیتی] از آغاز ثبت چنین رویدادهای توسط ملل متحد از سال ۲۰۰۷ بدینسو و به رغم آغاز مذاکرات صلح افغانستان می باشد. هرچند میزان حملات هوایی در سال ۲۰۲۰ پس از عقد توافقنامه میان ایالات متحده و طالبان ۴۳.۶ درصد کاهش یافت چنانچه تعداد حملات هوایی در سال ۲۰۱۹ به ۱۶۶۳ مورد و در سال ۲۰۲۰ به ۹۳۸ مورد می رسید، تعداد درگیری های مسلحانه ۱۸.۴ درصد افزایش یافت چنانچه که این آمار در سال ۲۰۱۹ به ۱۳۱۵۵ مورد و در سال ۲۰۲۰ به ۱۵۵۸۱ مورد می رسید. برعلاوه، تعداد انفجارات ناشی از مواد منفجره تعبیه الی ۳۲ درصد افزایش یافت چنانچه که این رقم در سال ۲۰۱۹ به ۱۹۴۹ مورد و در سال ۲۰۲۰ به ۲۵۷۲ مورد می رسید؛ همچنان ترور الی ۲۷ درصد افزایش یافت طوری که این آمار در سال ۲۰۱۹ به ۷۸۲ مورد و در سال ۲۰۲۰ به ۹۹۳ مورد می رسید و این آمار نگرانی ها را در مورد حملات هدفمند علیه مقامات دولت، فعالین جامعه مدنی، خبرنگاران، کارمندان قوه قضائیه و علماء و سایر اقشار ایجاد کرد. طالبان در سال ۲۰۲۰ مرکز اداری ۷ ولسوالی را تصرف کردند که مراکز اداری ۴ ولسوالی در نومبر و دسامبر شامل آن می شود و به استثنای دو مرکز اداری ولسوالی، نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان این مراکز را دوباره به تصرف خود در آوردند.

۱۸. ملل متحد ۷۱۳۸ رویداد امنیتی را از ۱۳ نومبر الی ۱۱ فبروری ثبت کرد که ۴۶.۷ درصد افزایش را در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۲۰ و نسبت به فصل زمستان که میزان [خشونت ها] طبیعتاً پائین تر می باشد، نشان می دهد. انواع معمول رویدادها بدون تغییر باقی ماند و درگیری های مسلحانه ۶۳.۳ درصد کل رویداد ها را تشکیل می داد. عناصر مخالف دولت آغازگر ۸۵.۷ درصد کل رویداد های امنیتی بودند که شامل ۹۲.۱ درصد درگیری های مسلحانه می شود. بیشترین تعداد رویداد های امنیتی در حوزه جنوب ثبت شد که حوزه های

شرقی و شمالی به تعقیب آن قرار داشت. این حوزه ها در مجموع ۶۸.۹ درصد کل رویداد های ثبت را در بر می گیرد و بیشترین تعداد رویداد های امنیتی در ولایت های هلمند، کندهار، ننگرهار و بلخ ثبت شد.

۱۹. حملات گسترده توسط عناصر مخالف دولت در سراسر کشور به ویژه در شهر کابل ادامه یافت. از ۱۳ نومبر الی ۱۱ فبروری، ۳۵ حمله انتحاری ثبت شد در حالی که این رقم در دوره گزارشی قبلی به ۴۲ مورد می رسید. حدود ۳۲ رویداد شامل مواد منفجره تعبیه شده در وسایط و انتحاری بودند که عمدتاً قرارگاه ها و پوسته های امنیتی را که توسط نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان کنترل می شد، مورد هدف قرار داد. به تاریخ ۲۰ دسمبر، این مواد منفجره قطار یک عضو پارلمان را در کابل هدف قرار داد که باعث کشته شدن ۱۰ فرد ملکی (به شمول ۳ طفل) و مجروحیت ۴۴ تن دیگر (به شمول ۳ زن و ۱۰ طفل) گردید. بر علاوه، ۸۸ حمله با استفاده از مواد منفجره نوع مقناطیسی روی دست گرفته شد که ۴۳ مورد آن در کابل به وقوع پیوست و در برگرفته حمله بالای اشخاص با نفوذ می شود. قتل های هدفمند که اکثراً مسئولیت آن را کسی به عهده نگرفت، بیشتر افزایش یافت. این گونه حملات شامل قتل سه سارنوال مرد به تاریخ ۱۳ و ۲۲ دسمبر، قتل معاون والی کابل به تاریخ ۱۵ دسمبر، قتل رئیس اجرائی بنیاد انتخابات آزاد و عادلانه افغانستان به تاریخ ۲۳ دسمبر، قتل دو قاضی زن مربوط ریاست ستره محکمه به تاریخ ۱۷ جنوری، رئیس شورای جمعیت اصلاح و عالم دین به تاریخ ۲ فبروری و قاضی محکمه تجارتي به تاریخ ۳ فبروری، می شود.

۲۰. هیچ یک از طرف های درگیری دستاوردهای چشمگیر در تصرف ساحات نداشتند. طالبان فشار روی ساحات ترانسپورتی کلیدی و مراکز شهری به شمول مرکز ولایات آسیب پذیر مانند فراه، کندز، هلمند و کندهار را حفظ کرد. نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان به اجرای عملیات ها به منظور تامین امنیت شاهراه های کلیدی و عقب رانی طالبان به ویژه در حوزه جنوب و پس از حملات طالبان بالای شهر های لشکرگاه و کندهار، ادامه دادند.

۲۱. دولت به ریفورم سکتوری امنیتی از طریق برنامه های نیروهای آینده ادامه داد. تلاش ها شامل ایجاد فرماندهی ملی عملیات های خاص افغانستان، تعیینات در سطح رهبری، انحلال پولیس محلی افغانستان، و ایجاد منابع برای نیازمندی های آینده می شود. تطبیق میثاق امنیتی تحت نظر امرالله صالح، معاون نخست رئیس جمهور، در ۱۰ شهر ادامه یافت. به عنوان اولویت های اساسی، اقدامات ابتدائی در کابل شامل تمرکز روی کاهش جرایم و تلاش ها برای افزایش حضور پولیس در شهر از طریق انتقال مسئولیت پوسته های امنیتی اطراف کابل به نیروهای اردوی ملی افغانستان، می شود. طرح پلان برای تطبیق میثاق امنیتی در تمامی ولایات ادامه دارد.

۲۲. تعداد حملاتی که مسئولیت آن را شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام (شاخه خراسان داعش) به عهده گرفت یا این حملات به آنها نسبت داده شد، در جریان دوره گزارشی به ۲۵ مورد افزایش یافت در حالیکه این رقم در دوره قبلی به ۱۱ مورد می رسید. هرچند اکثر رویداد ها در ولایات شرقی لغمان، کنر و ننگرهار به وقوع پیوست، شاخه خراسان داعش افراد ملکی در مناطق شهری با استفاده از تاکتیک های نامتقارن مورد هدف قرار دادند. شاخه خراسان داعش مسئولیت دو حمله راکتی در شهر کابل را به عهده گرفت که حمله ی نخست شامل پرتاب ۲۳ راکت بالای مناطق مزدحم به تاریخ ۲۱ نومبر شده و حمله ی دوم شامل شلیک ۴ راکت به تاریخ ۱۲ دسمبر می گردد که گفته می شود بر میدان هوایی بین المللی حامد کرزی اصابت کرد. این

گروه مسئولیت حمله بالای یک خبرنگار زن در شهر جلال آباد را که به تاریخ ۱۰ دسامبر به وقوع پیوست، و حمله بالای کارمندان صبحی و مسئولین دولتی که بالترتیب به تاریخ ۲۲ و ۲۸ نومبر در شهر کابل صورت گرفت را نیز به عهده گرفتند.

۲۳. ملل متحد ۲۷ مورد را ثبت کرد که طی آن کارمندان این سازمان در خلال آن متاثر شدند و این رویداد شامل ۸ مورد ارباب و ۱۲ مورد جنائی می شود. یک کارمند ملل متحد اختطاف و بعداً آزاد شد، و یک تیم از ریاست محافظت دفاتر ملل متحد که موظف به تامین امنیت ملل متحد در افغانستان بودند، هنگامی مورد شلیک قرار گرفتند که در حال تامین امنیت قطار ملل متحد که از جلال آباد به سوی کابل در حرکت بود قرار گرفت و در نتیجه ۵ تن از منسوبین ریاست محافظت دفاتر ملل متحد کشته شدند.

ج. همکاری های منطقه‌ی

۲۴. تلاش ها برای افزایش همکاری های منطوقی و اقتصادی و اتصال زیرساخت ها کماکان ادامه یافت. به تاریخ ۱۰ نومبر، در جریان نشست مجازی سازمان همکاری شانگهای، آقای غنی خاطر نشان ساخت که اجماع قوی در این سازمان می تواند افغانستان را قادر بسازد تا در روند صلح به توافق دست پیدا کند. همچنان، آقای غنی خواهان گسترش همکاری کشورش با اعضای سازمان و ناظرین در عرصه‌ی مبارزه با تروریسم و مبارزه با مواد مخدر شد. اشتراک کنندگان از تلاش های جاری برای صلح در افغانستان ابراز حمایت کرده و اذعان داشتند که ثبات بیشتر زمینه را برای دهلیز های هوایی جدید مساعد می سازد که این امر باعث اتصال آسیای مرکزی با جنوب آسیا خواهد شد.

۲۵. به تاریخ ۱۹ نومبر، عمران خان نخست وزیر پاکستان به کابل سفر کرد و با آقای غنی و سایر مقامات بلند پایه ملاقات نمود تا روند صلح افغانستان، روابط دوجانبه، مهاجرین، تجارت و ترانزیت، و سایر موضوعات دو جانبه را مورد بحث قرار دهد. آقای خان به آنها اطمینان داد که پاکستان هر آنچه در توان داشته باشد، انجام می دهد تا در کاهش خشونت ها در افغانستان کمک نماید. هر دو طرف روی دیدگاه واحد در خصوص حمایت از صلح و ثبات در هر دو کشور و در منطقه توافق کردند.

۲۶. افغانستان و جمهوری اسلامی ایران به رایزنی ها در سطح بلند پیرامون توافقنامه همکاری گسترده ادامه دادند. به تاریخ ۱۵ نومبر، میرویس ناب، معین وزارت امور خارجه افغانستان از تهران دیدن کرد تا پنجمین دور مذاکرات را انجام دهد. به تاریخ ۱۱ دسامبر، عباس عراقچی، معین وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران به کابل سفر کرد. به تاریخ ۲۲ دسامبر، حمدالله محب، مشاور امنیت ملی افغانستان از تهران دیدن کرد تا وضعیت امنیتی افغانستان و همچنان خروج نیروهای خارجی از کشور را مورد بحث قرار دهد.

۲۷. به تاریخ ۱۰ دسامبر، آقای غنی و حسن روحانی، رئیس جمهوری اسلامی ایران طی مراسم مجازی سه بخش نخست مسیر ۲۲۵ کیلومتری خط آهن را که شهر خاف ایران در ولایت خراسان رضوی را با ولایت هرات در افغانستان وصل می کند، افتتاح کردند. در همان روز، اداره خط آهن افغانستان ساخت بخش آخر خط آهن از روزنک الی رباط پریان را که هر دو منطقه در ولایت هرات موقعیت دارد، آغاز کرد.

۲۸. به تاریخ ۸ و ۹ جنوری، راشد میریدوف، وزیر امور خارجه‌ی ترکمنستان از افغانستان دیدن کرد و با آقای غنی و محمد حنیف اتمر، وزیر امور خارجه ملاقات نمود تا روند صلح افغانستان و گسترش روابط دوجانبه را مورد بحث قرار دهد. آقای میریدوف اظهار نمود که عشق آباد متعهد به همکاری با افغانستان در عرصه های سیاسی، اقتصادی و اتصال منطقوی بوده و معتقد است که مذاکرات موفقانه صلح افغانستان برای روند صلح فوق الذکر و گسترش روابط جانبه بسیار حیاتی می باشد. به تاریخ ۱۴ جنوری، آقای غنی و قربان اوغلی پیردی محمدوف، رئیس جمهور ترکمنستان سه پروژه زیربنائی را به هدف تقویت روابط اقتصادی میان دو کشور افتتاح کرد. این پروژه ها شامل اتصال خط آهن به امتداد ۳۰ کیلومتر، یک لین انتقال برق و نصب خطوط ارتباط فایبر نوری می شود.

۲۹. به تاریخ ۱۳ جنوری، اجیت دوول، مشاور امنیت ملی هندوستان، از کابل دیدن کرده و با آقای غنی ملاقات نمود تا روی همکاری های مبارزه با تروریسم و تلاش ها برای ایجاد اجماع منطقوی در حمایت از روند صلح افغانستان را مورد بحث قرار دهد. آقای دوول از تعهد کشورش مبنی بر ادامه‌ی همکاری ها و حمایت از قانون اساسی افغانستان و دستاوردهای دموکراتیک اطمینان داد.

۳۰. از ۱۹ الی ۲۲ جنوری، آقای اتمر به عربستان سعود سفر کرد و با شهزاده فیصل بن فرحان آل سعود، وزیر امور خارجه؛ یوسف بن احمد العثیمین، دبیر سازمان همکاری های اسلامی؛ و نایف فلاح الحجر، سرمنشی شورای همکاری های خلیج ملاقات نمود. مقامات فوق نقش علمای اسلامی در حمایت از راه حل سیاسی برای جنگ افغانستان را برجسته ساختند.

۳۱. از ۳۰ جنوری الی ۳ فبروری، آقای اتمر در راس یک هیئت بلند رتبه غرض گفتگوی دوجانبه عازم تاشکند شدند. موصوف در نشست سه جانبه میان افغانستان، پاکستان و ازبکستان که به هدف تقویت اتصال منطقوی، گسترش تجارت و ترانزیت، و ترویج همکاری های منطقوی دایر شده بود، نیز اشتراک کرد. نمایندگان نقشه‌ی راه را برای تطبیق پروژه خط آهن از مزار شریف به پشاور پاکستان از طریق کابل امضاء کردند.

۳. حقوق بشر

۳۲. در سال ۲۰۲۰، گزارش سالانه محافظت از افراد ملکی در افغانستان که از سوی یوناما و دفتر کمیشنر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد بتاريخ ۲۳ فبروری منتشر شد، نشان داد که افراد ملکی بیشترین صدمه درگیری مسلحانه را متحمل گردیدند. یوناما به تعداد ۸،۸۲۰ نفر تلفات ملکی (۳،۰۳۵ نفر، بشمول ۳۹۰ زن و ۷۶۰ طفل کشته و ۵،۷۸۵ نفر، بشمول ۷۵۶ زن و ۱،۸۵۹ طفل مجروح) را در سال ۲۰۲۰ ثبت نمود. این رقم یک کاهش ۱۵ درصدی را در مقایسه با سال ۲۰۱۹، عمدتاً به دلیل تلفات ملکی کمتر از اثر حملات انتحاری، حملات پیچیده از سوی عناصر مخالف حکومت و حملات هوائی از سوی نیروهای نظامی بین المللی، نشان میدهد. با آنهم، یوناما افزایش را در تلفات ملکی ناشی از قتل های قدفمندان از سوی عناصر مخالف حکومت، طالبان، اشیای انفجاری جاسازی شده دارای پلیت فشاری و حملات هوائی نیروهای هوائی افغانستان ثبت نمود. در ربع اخیر سال ۲۰۲۰، یوناما یک افزایش ۴۵ درصدی را در تلفات ملکی در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۹ ثبت نمود.

۳۳. در سال ۲۰۲۰، بخش اعظم تلفات ملکی (۶۲ درصد) توسط عناصر مخالف حکومت، عمدتاً طالبان (۴۵ درصد)، دولت اسلامی عراق و شام - ولایت خراسان (۸ درصد) و عناصر نامشخص مخالف حکومت (۹ درصد)

درصد)، وارد گردید. یک بر چهارم حصه همه تلفات ملکی به نیروهای طرفدار حکومت نسبت داده شد که عمدتاً توسط نیروهای ملی امنیتی افغانستان (۲۲ درصد) وارد گردید که پس از نیروهای نظامی بین‌المللی، گروه‌های مسلح طرفدار حکومت و نیروهای نامشخص و یا متعدد طرفدار حکومت عامل تلفات ملکی بودند. درگیری‌های زمینی عامل عمده نوع رویداد بود که بیشترین تلفات ملکی (۳۶ درصد) را وارد کرد و پس از آن اشیای انفجاری جاسازی شده انتحاری و غیرانتحاری عامل (۳۴ درصد)، قتل‌های هدفمندانه عامل (۱۴ درصد) و حملات هوایی عامل (۸ درصد) تلفات ملکی بودند.

۳۴. درگیری مسلحانه تلفات شدیدی را پیوسته به اطفال وارد کرد. در جریان ربع چهارم سال ۲۰۲۰، گروه کاری نظارت و گزارشدهی کشوری در مورد خشونت‌های فاحش در برابر اطفال در درگیری مسلحانه، به تعداد ۸۳۷ مورد خشونت فاحش در برابر اطفال (۵۲۶ پسر و ۲۴۴ دختر)، بشمول ۷۲۹ تلفات ملکی اطفال را در ربع چهارم ۲۰۲۰ (۱۹۶ نفر کشته، بشمول ۶۷ دختر و ۱۲۹ پسر، و ۵۳۳ معیوب، بشمول ۱۷۲ دختر و ۳۶۱ پسر) را تثبیت کرد. عناصر مخالف حکومت مسئول (۳۶۵) نفر نسبت به تعداد (۲۲۷) نفر تلفات ملکی اطفال توسط نیروهای طرفدار حکومت بودند. درگیری‌های زمینی بازهم عامل عمده تلفات ملکی اطفال باقی ماند که به تعداد ۲۶۴ نفر تلفات اطفال (۷۰ نفر کشته و ۱۹۴ نفر مجروح) بجا گذاشت که ۳۶ درصد مجموع تلفات ملکی را تشکیل میداد.

۳۵. تیم کشوری استخدام و استفاده تعداد ۳۳ نفر اطفال که (همه آنها پسر بودند، یعنی (۲۵) طفل توسط طالبان و (۸) طفل توسط پولیس محلی افغانستان و (۸) طفل توسط شبه نظامیان طرفدار حکومت را در مقایسه با تعداد ۱۱۹ طفل در جریان ربع قبلی تثبیت نمود. گروه کار کشوری همچنین اختطاف ۱۲ طفل (۸ پسر و ۴ دختر) از سوی طالبان و (۱۱) پسر و (۱) دختر از سوی شبه نظامیان طرفدار حکومت را تثبیت کرد. از ۱۲ نفر اطفالی که اختطاف شدند، ۱ نفر آن کشته، ۱۰ نفر آنها بطور مصئون رها و یک نفر آن تا هنوز در قید شبه نظامیان طرفدار حکومت قرار دارد. گروه کاری کشوری به تعداد ۱۷ حمله بالای مکاتب را تثبیت کرد که یک کاهش را نسبت به (۲۵) حمله در ربع قبلی نشان میدهد و از این جمله (۱۱) حمله به طالبان، (۲) حمله به اردوی ملی افغانستان، (۲) حمله به گروه‌های مسلح مخالف نامشخص و (۲) حمله دیگر به شلیک متقابل در جریان عملیات میان گروه‌های مسلح مخالف و نیروهای طرفدار حکومت نسبت داده شد. حملات در برابر شفاخانه‌ها سه برابر گردید که ۳۹ حمله در برابر شفاخانه‌ها و پرسونل مراقبت‌های صبحی در مقایسه با ۱۳ حمله تثبیت شده در ربع قبلی تثبیت شد. سی و یک حمله به طالبان، شش حمله به درگیری میان طالبان و نیروهای دفاع ملی و امنیتی، یک حمله به شبه نظامیان طرفدار حکومت و یک حمله به داعش نسبت داده شدند.

۳۶. یوناما به تعداد ۸۶ مورد خشونت علیه زنان و دختران را از ماه نوامبر ۲۰۲۰ الی جنوری ۲۰۲۱ ثبت نمود که شامل ۱۰ مورد قتل، ۱۴ مورد تجاوز، ۲۲ مورد لت و کوب، ۱۱ مورد اذیت و آزار، ۸ مورد خودسوزی اجباری و یا خودکشی، ۷ مورد ازدواج زیرسن و ۶ مورد علل جراحت و معلولیت بود.

۳۷. بتاريخ ۲۵ نوامبر، یوناما هفت نشست بلندبردن آگاهی و ساحوی را برای تجلیل از روز جهانی محو خشونت علیه زنان و افتتاح کمپاین ۱۶ روزه فعالیت در برابر خشونت مبتنی برجنسیت را میزبانی کرد. در ماه دسامبر، یوناما ۹ مراسم دیگر را در حمایت از این کمپاین برگزار کرد، درحالیکه اداره زنان ملل متحد با تعداد مجموعاً ۲۲،۰۷۴ نفر از طریق حمایت برای ۵۲ تن از فعالین حقوق زنان و سازمان‌ها در ۲۷ ولایت کشور در تماس شده و به تعداد ۵۶۸ پیام رادیویی را در مورد خشونت و تساوی جنسیت نیز شریک ساخت. بتاريخ ۷ دسامبر، یوناما و دفتر کمیشنر عالی حقوق بشر ملل متحد یک گزارش مشترک را تحت نام "در جستجوی عدالت برای جرایم خشونت علیه زنان و دختران" منتشر نمودند. حین بررسی پاسخ از سوی سیستم عدلی و قضایی و جبران خسارت که برای بازمانده‌گان موارد گزارش شده خشونت صورت گرفته بود، نویسنده‌گان گزارش دریافتند که سیستم عدلی و قضایی از بسیاری لحاظ برای زنان پیوسته ناکارا بوده است.

۳۸. حکومت نیز فعالیت هایی را جهت حمایت از کمپاین ۱۶ روزه فوق توأم با نشر گزارش های خشونت علیه زنان از سوی وزارت امور زنان و برای اولین بار اداره لوی سارنوالی راه اندازی کرد. کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان گزارشی را منتشر کرد که ۱۱ درصد کاهش را در مقایسه با تعداد قضایایی که این کمیسیون در عین زمان در سال ۲۰۱۹ دریافت کرد نشان داد ثبت کرد که نشان دهنده چالشها در راستای دسترسی به نهاد های عدلی و قضائی و همچنان وخیم شدن وضعیت امنیتی و محدودیت های گشت و گذار مرتبط به بیماری همه گیر کووید - ۱۹ بود.

۳۹. بتاريخ ۳ فبروری، یوناما و دفتر کمیشنر عالی حقوق بشر ملل متحد ششمین گزارش خویش را پیرامون شکنجه و بدرفتاری در زندان های حکومت افغانستان منتشر نمودند. به اساس ۶۵۶ مصاحبه که با اشخاص محروم از حق آزادی مربوط به جرایم امنیتی و تروریستی انجام شد، گزارش تأکید مینماید که ادعاهای شکنجه شایع بوده و عدم توجه گسترده نسبت به حقوق قانونی زندانیان وجود داشته است. درحالیکه گزارش از تلاشهای که توسط حکومت، به ویژه ریاست امنیت ملی و کمیته ضد شکنجه لوی سارنوالی در راستای محو شکنجه صورت میگیرد قدردانی میکند، روی نیاز به بلندبردن ظرفیت، منابع و آموزش مقامات تنفیذ قانون تأکید میکند.

۴۰. مدافعین حقوق بشر و کارکنان رسانه ها به تهدیدات فزاینده ای امنیتی مواجه بودند. در جریان دوره گزارشدهی، سه تن از مدافعین حقوق بشر در سه حمله جداگانه از سوی افراد یا عاملین ناشناس در ولایت های کابل و کاپیسا به قتل رسیدند. یک تن دیگر در اثر انفجار یک ماین جاسازی شده در یک موتر پولیس در ولایت بغلان که طالبان مسئولیت آنرا بعهدہ گرفتند، جان باخت. هشت تن از مدافعین حقوق بشر از سوی افراد یا عاملین ناشناس مورد تهدید قرار گرفتند، ۱۳ تن دیگر در ولایت بامیان توسط حکومت بازداشت و بعد از سه روز آزاد شدند. یک فعال جامعه مدنی از سوی پولیس ملی در کابل به اثر شکایت بزرگان محل بازداشت و پس از یک روز دوباره آزاد شد.

۴۱. یوناما سه خبرنگار و یک کارمند رسانه را که در سه حمله جداگانه در ولایت های ننگرهار، غزنی و غور کشته شدند و مسئولیت یکی از آنها را داعش بعهدہ گرفت و همچنان سه مجروح را در سه حمله (دو حمله در کابل و یک حمله در فاریاب) که مسئولیت آنرا هیچ گروه مشخصی بعهدہ نگرفت، در جریان دوره گزارشدهی ثبت نمود. سیزده خبرنگار که (مسئولیت هفت مورد آن به طالبان نسبت داده شد) در هشت ولایت مورد تهدید قرار گرفتند و دو تن دیگر گویا از سوی مقامات تنفیذ قانون مورد ارعاب قرار گرفتند. یک استیشن رادیوی محلی در شهر کندز از سوی یک جمع مردم بخاطر نشر موسیقی مورد حمله قرار گرفت. یک استیشن رادیو تلویزیون محلی در ولایت نیمروز به دلیل گزارشدهی جانبدارانه گویا از سوی طالبان مورد تهدید قرار گرفت.

۴۲. در یک گزارش ویژه که بتاريخ ۱۵ فبروری منتشر شد، یوناما خاطر نشان کرد که در قتل های عمدی مدافعین حقوق بشر، خبرنگاران و کارکنان رسانه ها در افغانستان در ربع اخیر سال ۲۰۲۰ افزایش بمیان آمد. این قتل ها که اکثرآ کسی مسئولیت آنها را بعهدہ نمیگرفت، یک حس نا امنی گسترده را میان فعالین جامعه مدنی در سراسر کشور بمیان آورد و این وضعیت پس از ظاهر شدن و پخش یک "لست اشخاص مورد هدف" ناشناس رسانه های اجتماعی بتاريخ ۴ جنوری وضعیت را بدتر کرد. بتاريخ اول دسامبر، کمیسیون محافظت از مدافعین حقوق بشر توسط فرمان رئیس جمهور ایجاد و ریاست آن بعهدہ معاون دوم رئیس جمهور سپرده شد.

۴۳. یوناما به حمایت خود از کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در مسایل مربوط به صلح، حقوق بشر و عدالت قربانی محور ادامه داد. بتاريخ ۱۰ دسامبر، یوناما در یک نشست ملی قربانیان که توسط جامعه مدنی در کابل برگزار گردیده بود، اشتراک نمود.

۴. هماهنگی کمک های انکشافی

۴۴. حکومت افغانستان، یوناما و بانک جهانی تلاشهای هماهنگی را در مشارکت با مراجع تمویل کننده جهت شناسائی اقدامات برای تطبیق یک میکانیزم شفاف نظارت و بازنگری برای پیگیری پیشرفت در برابر اصول، شاخص های نتایج و اولویت اهداف تصریح شده در چهارچوب مشارکت افغانستان بطور مشترک رهبری نمودند. یک گروه رهبری و یک گروه کاری ایجاد گردید تا زمینه تطبیق چهارچوب را الی بازنگری سالانه آن در نشست هیأت عالیرتبه در ماه نوامبر ۲۰۲۱ تسهیل و از آن نظارت نماید. اولین نشست گروه کاری بتاريخ ۱۱ فبروری برگزار شد. بحث ها میان وزارت مالیه، یوناما و اداره برنامه های انکشافی ملل متحد پیرامون نتایج چهارچوب و سیستم نظارت برای نسخه دوم چهارچوب ملی صلح و انکشاف افغانستان آغاز گردید.

۴۵. کار در راستای تحقق معیارها یا شاخص های چهارچوب مشارکت افغانستان توأم با تحکیم شرط پیرامون پیگرد قانونی فساد اداری شدت پیدا کرد. در اواخر ماه نوامبر، مرکز عدلی و قضائی مبارزه علیه فساد اداری یک پلان کاری را جهت تسریع بخشیدن محاکمات به تصویب رسانید. از اول دسامبر الی ۱۴ فبروری، ۹ قضیه در سطح محکمه ابتدائیه و ۱۰ قضیه در سطح محکمه استیناف مورد رسیده گی قرار گرفتند. بتاريخ ۶ فبروری، محکمه ابتدائیه مرکز عدلی و قضائی مبارزه علیه فساد اداری سه عضو مشرانو جرگه یا مجلس سنا را به اتهام فساد اداری محکوم کرد و هریک آنها را به ۱۰ سال و یک ماه زندان و جریمه نقدی مجازات کرد. بتاريخ ۲ جنوری، یک هیئت قضائی خاص در ستره محکمه وزیر اسبق معادن و پترولیم، وحیدالله شهرانی، را به اتهام سوء استفاده از صلاحیت های وظیفوی به یک سال و یک ماه زندان و استرداد وجوه مالی محکوم کرد.

۴۶. یوناما با همکاری شرکای بین المللی حمایت تخنیکی را برای مسوده تعدیلات به قانون تشکیل و صلاحیت های لوی سازنوالی آماده میکند که هدف آن تحکیم استقلالیت این اداره و تقویت تعیینات به اساس شایستگی در تعیین سازنوالان است. بتاريخ ۱۲ نوامبر، رئیس جمهور پنج کمیشنر کمیسیون جدید مبارزه علیه فساد اداری را تعیین کرد و کمیسیون فعال گردید. کمیسیون کار ادغام تشکیل، کارمندان و منابع ادارات موجود، از جمله کمیته مستقل نظارت و ارزیابی مبارزه علیه فساد اداری، دارلانشای مستقل مبارزه علیه فساد اداری و اداره ثبت و تثبیت دارائی ها را آغاز کرد. قانون مبارزه علیه فساد اداری تاهنوز از سوی پارلمان تصویب نشده است، اما در حال حاضر این قانون به اساس فرمان تقنینی رئیس جمهور نافذ است.

۴۷. حکومت به عملی ساختن تدابیر جهت تقویت ظرفیت ادارات ولایتی و بهبود حکومتداری ولایتی ادامه داد. در جریان دوره گزارشدهی، ولایت های بدخشان، بلخ، ننگرهار، کندز و ارزگان به عملی ساختن فرمان رئیس جمهور که بتاريخ ۴ اکتوبر صادر گردید که به اساس آن از اجراءت ولسوالان ارزیابی صورت گیرد، آغاز نمودند. بتاريخ اول فبروری، اداره مستقل ارگانهای محل مسوده قانون اداره محلی را جهت بحث به کابینه ارائه کرد. این قانون روابط میان ادارات در سطح ولایت را واضح میسازد و پلانگذاری و تهیه بودجه ولایتی را مورد رسیده گی قرار میدهد.

۴۸. بتاريخ ۱۰ جنوری، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی امتحانات جمعی سالانه را در سراسر کشور برای استخدام در ۱۲۲۹۱ بست خالی در ۳۴ ولایت تکمیل کرد. این کمیسیون همچنین پروسه استخدام در ۴۹۵ پست ارشد را که تقریباً ۳۰ درصد آنها از زنان تشکیل میداد بجای کارمندان سرپرست نیز تکمیل نمود. بتاريخ ۱۳ جنوری، کمیسیون سیستم جدید ارزیابی کارمندان خدمات ملکی خود را اعلان کرد که این سیستم شامل احکام برای جلوگیری از اذیت و آزار در محل کار و فراهم کردن زمینه دسترسی شهروندان به اطلاعات حکومت است.

۴۹. از آنجائیکه بیماری همه گیر کووید - ۱۹ بالای زنده گی مردم تاهنوزهم تأثیر میگذارد، ملل متحد پلان "یک ملل متحد" را برای کمک به واکسیناسیون کووید - ۱۹ طرح و گروپ کاری بین الاداره ای ایجاد نمود تا ساحات کمک را برای طرح و تطبیق پلان برنامه واکسیناسیون حکومت شناسایی کند.

۵۰. قبل از راه اندازی رسمی ابتکار عمل اتحادیه اروپا - ملل متحد بتاريخ اول فبروری برای برنامه افغانستان که یک مشارکت چندین ساله محو کلیه انواع خشونت در برابر زنان و دختران الی سال ۲۰۳۰ است، اتحادیه اروپا، ملل متحد و حکومت افغانستان اولین نشست شرکای همکار را مشترکاً میزبانی نمودند که در این نشست نماینده گان مراجع تمویل کننده، حکومت و جامعه مدنی اشتراک نمودند. وزارت های همکار (امور زنان، معارف، صحت و حج و اوقاف) و همچنین ادارات تطبیق کننده ملل متحد (اداره زنان ملل متحد، صندوق وجهی جمعیت، یونسف و اداره برنامه های انکشافی ملل متحد) برنامه کاری را جهت رسیده گی به خشونت مبتنی برجنسیت در افغانستان از طریق یک رویکرد چندین سکتوری ارائه نمودند.

۵. کمک های بشردوستانه

۵۱. نیازمندیهای بشری توأم با خشونت های جاری، حوادث طبیعی و سطح بلند عدم مصئونیت غذائی، بیشتر گردید و با بیماری همه گیر کووید - ۱۹ چند برابر گردید. حدود ۱۸.۴ میلیون نفر و یا نصف نفوس که بلندترین رقم را تشکیل میدهد، به کمکهای بشردوستانه در سال ۲۰۲۱ نیاز دارند که این رقم از ۹.۴ میلیون نفر در شروع ۲۰۲۰ افزایش پیدا کرد. از تاریخ ۵ الی ۱۱ دسامبر، سرپرست دستیار سرمنشی ملل متحد در امور بشردوستانه و معاون انسجام کمکهای اضطراری از کابل و قندهار دیدن نمودند تا توجه را به نیازمندیهای فزاینده جلب نمایند.

۵۲. از تاریخ ۱۳ فبروری، بیش از ۵۵،۰۰۰ نفر در سراسر افغانستان تأیید شد که به بیماری کووید - ۱۹ مبتلا شده اند، اما ارقام واقعی به مراتب بیشتر از آن است. معلومات صحتی و تغذی نشان داد که بیماران خدمات اساسی صحتی را دریافت نمیکنند، زیرا سیستم درست کار نمیکرد و بسیاری مردم از مراکز صحتی دوری میکردند، زیرا هراس داشتند که به ویروس مبتلا نشوند.

۵۳. از آغاز شیوع بیماری همه گیر در افغانستان در ماه مارچ ۲۰۲۰، کارکنان کمکهای بشری به بیش از ۴.۷ میلیون نفر با ارائه کمکهای مشخص کووید - ۱۹ رسیده گی نمودند. این کمکها شامل ایجاد ۱۵ لابراتوار، اعزام ۳۴،۰۰۰ داوطلب نظارت بر پولیو یا فلج اطفال برای کمک به شناسایی واقعه مرض فلج و ردیابی تماس، تدارک بیش از ۴۰ میلیون واحد تجهیزات محافظوی برای کارکنان صحتی و کارکنان مدد رسانی در خط مقدم در سراسر کشور، آموزش بیش از ۲۲،۰۰۰ کارمند مراقبت های صحتی در بخش جلوگیری و کنترل میکروپ، تحت مشاهده قراردادان بیشتر از ۴.۶ میلیون نفر در نقاط دخیلی مرزی، فراهم ساختن آب و کمکهای حفظ الصحه برای تقریباً ۳.۳ میلیون نفر و رسیدگی به بیش از ۴.۷ میلیون نفر از طریق فعالیت های بلندبردن آگاهی در مورد کووید - ۱۹، بود.

۵۴. بین نوامبر و ۱۳ فبروری، شرکای همکار صحتی کمکهای صحتی را برای بیش از ۳۴،۵۰۰ نفر فراهم نمودند که ۵۲ درصد آنها زنان و دختران بودند. در زمان گزارشدهی تعداد واقعات صدمه روانی تقریباً ۱۲ درصد بلندتر از عین زمان در سال ۲۰۲۰ بود.

۵۵. در سال ۲۰۲۰، به تعداد ۵۶ واقعه پولیو در مقایسه با ۲۹ واقعه در سال ۲۰۱۹ تثبیت شد. اکثر این واقعات در ساحاتی اتفاق افتاد که در آنجا کمپاین های واکسیناسیون خانه به خانه از ماه می ۲۰۱۸ بدینسو توسط عناصر مخالف حکومت ممنوع شده بود. اکنون مرض پولیو به ۱۴ ولایت سرایت کرده است که عدم معافیت در میان مردم را نشان میدهد. برعلاوه ویروس وحشی پولیو، افغانستان شیوع پخش ویروس پولیو از نوع ۲

ناشی از واکسین را پس از سرایت آن از شیوع این مرض در پاکستان نیز تجربه کرده است که باعث مبتلا شدن تعداد ۳۰۳ واقعهٔ تثبیت شدهٔ ویروس پولیو از نوع ۲ در سال ۲۰۲۰ گردید.

۵۶. افغانستان به یک بحران حاد عدم مصئونیت غذایی ناشی از شیوع بیماری همه گیر کووید - ۱۹ مواجه است. الی ماه مارچ ۲۰۲۱، انتظار می‌رود که به تعداد ۱۶.۹ میلیون نفر در معرض "بحران" و سطح "اضطراری" عدم مصئونیت غذایی، از جمله تعداد ۵.۵ میلیون نفر در سطح "اضطراری" قرار گیرند که دومین بلندترین رقم را در جهان نشان می‌دهد. تقریباً در هر دو طفل زیر سن ۵ سال، یک نفر آن به سوء تغذی حاد در سال ۲۰۲۱ مواجه خواهد شد. بین اول نوامبر و ۳۱ جنوری، ملل متحد و شرکای همکار آن به مقدار ۱۵،۶۰۰ تن مواد غذایی را برای تقریباً ۳.۴ میلیون نفر که در معرض عدم مصئونیت غذایی قرار داشتند فراهم نمودند و بیشتر از ۹۵۴،۰۰۰ نفر متأثر از صدمات روحی را کمک نمودند. وضعیت وخیم عدم مصئونیت غذایی به دلیل احتمال بلند ریزش باران اندک و درجهٔ حرارت بلند ناشی از آب و هوای لائینا که کشور را متأثر می‌سازد، حتی بیشتر از این بدتر شده می‌تواند.

۵۷. سال ۲۰۲۰ شاهد بلندترین تعداد سالانهٔ بازگشت کننده گان فاقد مدرک به افغانستان بود که به تعداد ۸۵۹،۷۹۳ نفر آنها از مرزهای کشور عبور نمودند. بخش اعظم این بازگشت کننده گان یعنی تعداد (۸۵۹،۰۹۲) نفر از جمهور اسلامی ایران به دلیل شیوع بیماری کووید - ۱۹ و محدود های ناشی از این بیماری، دسترسی محدود به مراقبت های صحی و وخامت وضعیت اقتصادی ناشی از آن به کشور بازگشت نمودند. به تعداد ۲،۰۳۰ مهاجر دیگر در سال ۲۰۲۰ از کشورهای همسایه بازگشت نمودند. کمیشنر عالی ملل متحد در امور مهاجرین از تاریخ ۱۴ الی ۱۸ نوامبر از افغانستان بازدید نمود و خواهان همبستگی و کمک جامعه بین المللی به افغانستان و کشور های میزبان در منطقه گردید. بین تاریخ ۱۵ نوامبر و ۴ فبروری، به تعداد ۱۸۸،۱۹۳ نفر افغانهای فاقد مدرک از جمهوری اسلامی ایران و پاکستان بازگشت نمودند. به تعداد ۱۱،۲۵۸ مهاجر افغان از کشور ترکیه در سال ۲۰۲۰ اخراج شدند.

۵۸. در سال ۲۰۲۰، به تعداد ۵۹۳،۴۰۰ نفر از اثر درگیری بیجا گردیدند. بین تاریخ ۱۵ نوامبر و ۱۳ فبروری، به تعداد ۲۴۰۰۰ نفر از اثر درگیری جدیداً بیجا گردیدند. ملل متحد و شرکای همکار آن سرپناه اضطراری، وسایل خانه، کمکهای زمستانی و پول نقد را برای بیشتر از ۳۱۱۰۰۰ مردم آسیب پذیر که به دلیل آب و هوای خراب، درگیری و حوادث طبیعی متأثر شده بودند، فراهم نمودند.

۵۹. از ماه نوامبر الی فبروری، خدمات مابین پکی و شرکای همکار آن به مساحت ۱.۷۴ کیلومتر مربع اراضی مملو از مواد انفجاری دارای تأثیرات بلند را پاکسازی نمودند و به تعداد بیشتر از ۴۵۰ اشیای انفجاری را بطور مصئون برطرف کردند که به تعداد ۳۲ قریه از آن مستفید شدند. برعلاوه، به تعداد ۱۵۰،۷۹۵ نفر در افغانستان در مورد خطرات مهمات انفجاری در زمان گزارشدهی آگاهی حاصل نمودند.

۶۰. نامنی گسترده پیوسته چالشهایی را برای دسترسی به کمکهای بشری ایجاد نمود که در این جریان به تعداد بیشتر از ۱۰۰۰ رویداد مداخله الی ختم سال ۲۰۲۰ گزارش داده شد و یک افزایش ۱۴۶ درصدی را در مقایسه با سال ۲۰۱۹ نشان داد. این رویداد ها کمکها را بطور منظم به تأخیر و رنج مردم آسیب پذیر را بیشتر ساخت. از اول جنوری ۲۰۲۱ بدینسو، کارکنان بشری به تعداد ۲۱۰ رویداد مربوط به دسترسی به کمکها را گزارش دادند که یک افزایش ۱۶۵ درصدی را در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۲۰ نشان میداد. بین ۱۲ نوامبر و ۱۳ فبروری، به تعداد ۹ کارمند بشری کشته، ۱۲ نفر مجروح و ۲۱ نفر اختطاف گردیدند.

۶۱. پل هوایی بین المللی که توسط خدمات بشردوستانهٔ هوایی ملل متحد در ماه اپریل ۲۰۲۰ به دلیل توقف پرواز های بین المللی به افغانستان بخاطر شیوع بیماری کووید - ۱۹ ایجاد د شده بود، پس از انتقال تعداد ۱۰،۹۷

مسافر بتاريخ ۳۱ دسامبر خاتمه یافت. این خدمات پروازهای داخلی خویش را به ۲۱ استقامت در سراسر افغانستان ادامه میدهد.

۶۲. پلان پاسخ بشردوستانه ۲۰۲۰ الی ختم سال ۲۰۲۰ صرف ۴۹ درصد تمویل گردید و این پلان به کمبود مبلغ ۵۷۳ میلیون دالر امریکایی مواجه است تا به نیازمندیهای قابل ملاحظه ای که تا هنوز مرفوع نگردیده اند، رسیده گی نماید. الی ختم سال، نهاد های بشری به تعداد تقریباً ۱۱.۸ نفر از طریق فراهم ساختن نوعی از کمکهای بشردوستانه در ۴۰۱ ولسوالی از مجموع ۱۱.۱ میلیون نفر رسیده گی نمودند. این هدف قسماً از طریق فعالیت های اضطراری دسترسی بلند و هزینه کم مانند کمپاین های جلوگیری از سرایت کووید - ۱۹ تحقق یافت و بسیاری مردم قادر به دریافت بسته های کمکی مکمل به دلیل کمبود بودجه نگردیدند. تحت تجدید نظر در سال ۲۰۲۱ در پلان چندین ساله، مبلغ ۱.۳ میلیارد دالر امریکایی جهت فراهم ساختن کمکهای بشردوستانه به ۱۵.۷ میلیون افغان درخواست گردید که الی ۱۴ فبروری پلان ۳ درصد تمویل گردید.

۶. مبارزه با مواد مخدر

۶۳. از تاریخ ۱۵ نوامبر الی ۱۵ فبروری، مقامات تنفیذ قانون در افغانستان به تعداد مجموعاً ۹۷۱ عملیات مبارزه علیه مواد مخدر را راه اندازی نمودند. این عملیات ها منجر به ضبط ۶۳۲ کیلوگرام هیروئین، ۱،۶۲۲ کیلوگرام تریاک، ۲۰۱،۹۳۵ کیلوگرام چرس و مشتقات آن، ۴۸۷ کیلوگرام میتامفیتامین، ۱۸۰ کیلوگرام تخم خشخاش، ۴۰۵ کیلوگرام امونیم کلوراید و ۱۵ کیلوگرام میتایل نیدوکسی میتامفیتامین گردید. در نتیجه ضبط به تعداد ۱،۱۵۶ مظنون دستگیر، ۱۵۰ عراده واسطه نقلیه و ۷۴ میل اسلحه مصادره شد. بتاريخ ۱۸ دسامبر، مقامات ارشد پولیس مبارزه علیه مواد مخدر و نیروهای سرحدی افغانستان یک بخش ممنوعیت میدان هوایی را در میدان هوایی قندهار افتتاح نمودند. این بخش جدیداً افتتاح شده شامل سه افسران میباشند.

۶۴. به عنوان بخشی از تلاشهای جاری جهت فراهم ساختن معیشت قانونی بدیل برای دهاقین جهت جایگزین کشت تریاک، ملل متحد فعالیت های انکشافی بدیل را ارائه نمود که در نتیجه به تعداد ۳،۸۹۵ دهقان تمدید خدمات را دریافت نمودند، شش دهقان انجمن ها را ایجاد نمودند، به تعداد ۲،۴۹۵ نفر از زنان در بخش مالداري و تولید لینیات آموزش حاصل نمودند، به تعداد ۱،۷۰۰ نفر از زنان در بخش مدیریت فارم مرغداری آموزش دیدند، به تعداد ۲۸۰ دهقان در بخش آفات و مدیریت جمع آوری حاصلات آموزش دیدند، دو باب دستگاه آبیاری در ولایت های جوزجان و بدخشان اعمار شد، به تعداد ۲۰ نفر از زنان در بخش ایجاد مشاغل کوچک آموزش دیدند و به تعداد ۲۴۰ نفر از زنان آموزش حرفوی را دریافت نمودند.

۷. حمایت از مأموریت

۶۵. از تاریخ ۳۱ دسامبر، میزان بست های خالی در یوناما برای کارمندان بین المللی ۱۴ درصد، برای رضاکاران ملل متحد ۱۹ درصد، برای افسران مسلکی داخلی و کارمندان داخلی ۳ درصد در مقایسه با میزان های بالترتیب ۳،۳،۷،۸ درصد بود. تناسب کارمندان اناث پائین باقی مانده است که میزان آن ۳۶ درصد برای کارمندان بین المللی، ۴۵ درصد برای رضاکاران ملل متحد، ۱۴ درصد برای افسران مسلکی داخلی و ۹ درصد برای کارمندان داخلی است.

۶۶. درحالیکه ارائه برنامه ها و فعالیت های مهم در جریان شیوع بیماری کووید - ۱۹ ادامه یافت، ترتیبات بدیل کار پابرجا باقی ماند. یوناما و ادارات ملل متحد، وجوه مالی و برنامه های آن تصمیم گرفتند تا تعداد پرسونل بین المللی حاضر در محل کار و حاضر شدن کارمندان داخلی به کار را افزایش ندهند و این تعداد را با درنظرداشت تغییرات احتمالی در رویداد های کووید- ۱۹ بطور منظم مورد بازنگری قرار دهند.

۸. مشاهدات

۶۷. باوجود پیشرفت بطلی در دوره اخیر، تعهد از سوی جمهوری اسلامی افغانستان و طالبان در راستای یک راه حل صلح آمیز مایه تشویق من شد. مهم است تا این تعهد حفظ شود. من از هر دو طرف می‌خواهم تا گفتگوهای شانرا جهت ایجاد یک اجندا برای مذاکرات صلح ادامه دهند. من همچنین از هر دو طرف می‌خواهم تا از تشدید درگیری‌های نظامی که باعث رنج انسانی و خطر از دست دادن اعتماد مردم نسبت به پروسه صلح می‌گردد، خودداری نمایند. هر دو طرف، بخصوص طالبان، باید به فراخوان مردم افغانستان برای توقف فوری خشونت‌ها که باعث تأمین یک صلح عادلانه، پایدار و فراگیر می‌گردد، اعتناء کنند.
۶۸. حمایت دوامدار جامعه بین‌المللی، به ویژه کشورهای منطقه در راستای ایجاد یک فضای مساعد برای گفتگوهای صلح افغانستان ضروری است. من از افزایش تلاش‌های دیپلماتیک از سوی کشورهای عضو در حمایت از پروسه صلح و علاقمندی آنها جهت برگزاری نشست‌های متعدد بمنظور پیام‌رسانی مشترک استقبال مینمایم. سازمان ملل متحد تلاش‌های چندین جانبه موجود در راستای صلح را فعالانه دنبال نموده و آماده است تا از ابتکارات پیشنهاد شده به درخواست طرف‌های افغان از آن حمایت نماید.
۶۹. تمام اقشار افغانستان، از جمله زنان، جوانان، اقلیت‌ها، قربانیان جنگ و بیجاشده‌گان باید فرصت اشتراک در پروسه صلح را داشته باشند. من از ایجاد چندین کمیسیون از سوی شورای عالی مصالحه ملی در چهارچوب این شورا و تلاش‌های گسترده آن جهت تماس با اقشار مختلف جامعه افغانی استقبال مینمایم. برای ارتباط تلاش‌های اساسی باید کار بیشتری انجام شود تا اینکه تصمیم‌گیری در سطح بالا برای اطمینان از توافق نهائی صلح مورد قبول همه جوامع قرار گیرد. سازمان ملل متحد به کار خود جهت حصول اطمینان از شنیده شدن صدای همه اقشار مربوط، از جمله گروه‌های در حاشیه قرار گرفته ادامه خواهد داد.
۷۰. اشتراک کامل، مساویانه و اساسی زنان در همه سطوح برای تأمین موفقیت پروسه صلح ضروری باقی خواهد بود. باوجود آنهم، نماینده‌گی زنان در نهاد‌های کلیدی، از جمله هیئت‌های مذاکره‌کننده و همچنین شورای عالی مصالحه ملی کم‌رنگ است. من از حکومت قویاً می‌خواهم تا مشارکت زنان در همه ساختارهای صلح را افزایش دهد تا اطمینان حاصل شود که از نظریات آنها بطور وسیع نماینده‌گی صورت می‌گیرد. همچنین از طالبان هم می‌خواهم تا زنان را بطور معناداری در ساختارهای صلح‌شان شامل سازند تا اینکه منافع و نگرانی‌های آنها در گفتگوهای صلح منعکس شود.
۷۱. نقش جامعه مدنی و رسانه‌ها توأم با انکشاف پروسه صلح از اهمیت بیشتری برخوردار می‌گردد. من از موج اخیر قتل‌های هدفمند در افغانستان خشمگین هستم. چنین حملات غیرقانونی است و هدف آنها ایجاد یک فضای ترس است. هنگامیکه بحث و گفتگوها بیشتر نیاز است، این حملات باعث محدودیت بیشتر فضای مدنی می‌گردند. من از همه طرف‌های درگیر می‌خواهم تا همچو حملات را فوراً متوقف سازند. من از حکومت افغانستان می‌خواهم تا اقداماتی را جهت مبارزه علیه معافیت در برابر عاملین چنین خشونت‌ها رویدست گیرد و محافظت را بهبود ببخشد تا فعالین جامعه مدنی بتوانند نقش شانرا بطور مصئون و عاری از ترس انجام دهند. سازمان ملل متحد در میان سایرین همبستگی خویش را با اعضای سکتور رسانه‌ها، حوزه غیردولتی، سکتور عامه و کارکنان بخش قانون که کار حیاتی شانرا در حمایت از صلح انجام میدهند، ابراز میکنم.
۷۲. بدتر شدن وضعیت امنیتی در افغانستان یک نگرانی عمیق است. افراد ملکی پیوسته بار درگیری را بدوش کشیده‌اند. متأسفم که پروسه صلح تا کنون شرایط را برای مردم ملکی افغانستان بهبود نبخشیده است و یوناما یک افزایش را در میزان تلفات ملکی از آغاز گفتگوهای صلح افغانستان تاکنون ثبت نموده است. من از هر دو طرف درگیر می‌خواهم تا از افزایش درگیری‌های نظامی خودداری و به خشونت خاتمه دهند تا اینکه زنده‌گی‌ها و اعتماد عامه را حفظ نمایند. من از طالبان می‌خواهم تا کارگیری از ماین‌های زمینی جاسازی شده را که عامل افزایش تلفات ملکی است، متوقف کنند. همچنین از حکومت افغانستان می‌خواهم تا تلاش‌های اش

را برای جلوگیری و کاهش تلفات ملکی ناشی از شلیک غیرمستقیم و حملات هوایی و بهبود ثبت تلفات ملکی دوبرابر سازد و تحقیقات را بخاطر تأمین حسابدگی انجام دهد.

۷۳. من از ادعاهای شکنجه و بدرفتاری در مراکز بازداشت افغانستان که از سوی یوناما و دفتر کمیشنر عالی حقوق بشر ملل متحد ثبت گردید، شدیداً ناراحت هستم. شکنجه یک توهین بزرگ به کرامت انسانی است و عواقب دوامدار برای قربانیان و خانواده های آنها بجا میگذارد. اینگونه برخورد تشنج میان جوامع را تشدید میبخشد و باعث ایجاد گلایه های تازه میگردد که آینده مذاکرات واقعی را تهدید میکند. من از حکومت میخواهم تا اقدامات دقیق را جهت ریشه کن کردن عمل شکنجه، از جمله اصلاح شیوه های بازپرس افسران تنفیذ قانون جهت اطمینان از رعایت حقوق قانونی زندانیان و مورد پیگرد قانونی قرار دادن عاملین شکنجه و بدرفتاری رویدست گیرد. من همچنان از حکومت میخواهم تا تحقیقات مؤثر را در مورد ادعاهای ناپدید شدن اجباری انجام دهد تا سرنوشت و محل بود و باش آنهائی که جبراً ناپدید گردیدند مشخص شود و عاملین آن پاسخگو قرار داده شوند.

۷۴. زنان و اطفال به سطح بلند خشونت پیوسته روبرو اند. دسترسی به عدالت برای قربانیان خشونت مبتنی برجنسیت تهنوز بسیار دشوار است. قرنطینه به دلیل شیوع بیماری کووید - ۱۹ خطر خشونت را که زنان و اطفال به آن مواجه بودند بیشتر ساخته است و تا هنوز هم گزارش دادن خشونت به مقامات دولتی مشکل تر است. من از حکومت افغانستان میخواهم تا تطبیق قانون منع خشونت علیه زنان، از جمله فراهم سازی منابع و آموزش بیشتر برای افسران پولیس، سارنوالان و شبکه های مساعدت حقوقی از طریق عملی سازی یک سیستم فعال مدیریت قضایا برای دسته بندی و پیگیری همچو جرایم تقویت بخشد. حکومت باید اطمینان حاصل کند تا همه ادعاهای خشونت علیه زنان و دختران را فعالانه تحقیق و مورد پیگرد قانونی قرار دهد.

۷۵. من از نیازمندیهای بشری که بطور بی سابقه ای افزایش یافته است ناراحت هستم. تعداد بی نهایت بلند مردمی که به سطح "بحران" و یا "اضطراری" عدم مصئونیت غذایی در افغانستان مواجه اند بطور خاص نگران کننده است. من از مراجع تمویل کننده التماس میکنم تا تمویل مالی پلان پاسخ بشری ۲۰۲۱ را سخاوتمندانه افزایش دهند تا اینکه افغانستان و شرکای همکاری بشری اش بتوانند فعالیت های حفظ حیات را تسریع ببخشند. با توجه به افزایش هشدار دهنده مداخله در فعالیت های بشردوستانه در سال ۲۰۲۰، من از همه طرف های درگیر میخواهم تا از حملات در برابر کارکنان و مراکز کمکهای بشردوستانه خودداری نمایند و دسترسی مصئون و بدون ممانعت را برای فعالیت های بشردوستانه در همه اوقات فراهم سازند.

۷۶. پیشرفت دوامدار در برابر فساد اداری برای بلند برد اعتماد عامه نسبت به ادارات دولتی و اطمینان از تداوم کمک از سوی مراجع تمویل کننده ضروری خواهد بود. من از اقدامات مهم در راستای فعال سازی کمیسیون مبارزه علیه فساد اداری که کار آن با تصویب قانون مبارزه علیه فساد اداری تقویت بیشتر خواهد یافت، استقبال مینمایم. پلان کاری که از سوی مرکز عدلی و قضایی مبارزه علیه فساد اداری جهت تسریع بخشیدن پیگرد قانونی و افزایش در تعداد قضایای بررسی شده از سوی این کمیسیون در ربع اخیر سال ۲۰۲۰ مایه دلگرمی می باشد.

۷۷. بیماری همه گیر کووید - ۱۹ همچنان تهدید جدی برای صحت، معیشت و رفاه مردم افغانستان است، باوجودیکه یک کاهش در تعداد مبتلایان این بیماری گزارش داده شد. احتیاط دوامدار ضروری خواهد بود تا سرایت ویروس که عامل بیماری کووید - ۱۹ است محدود شود. در درازمدت، احیای اقتصادی کشور از بیماری همه گیر به کمکهای دوامدار مالی تخنیک از سوی جامعه بین المللی بستگی خواهد داشت. من از کشور های عضو میخواهم تا کمکهای شانرا برای پاسخ افغانستان در بخشهای صحت، اجتماعی و اقتصادی در طی پروسه بهبود یابی ادامه دهند تا از تأثیرات بدتر بیماری همه گیر در جریان فراهم سازی زمینه برای انکشاف پایدار فراتر از کووید - ۱۹ جلوگیری کند.

۷۸. من از تمام پرسونل ملل متحد در افغانستان و دیپوار لاینز، معاون خاص من و رئیس یوناما، بابت فداکاری های دوامدار شان تحت شرایط پرچالش در راستای عملی نمودن تعهدات ما در حمایت از دولت و مردم افغانستان سپاسگزاری می نمایم.
